

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 8ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-416/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια των αποβλήτων — Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 80/68/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως — Ρύπανση οφειλόμενη στη δραστηριότητα χοιροτροφείου)

(2005/C 271/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-416/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2002, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana), υποστηριζόμενη από το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας** (εκπρόσωποι: K. Manji, στη συνέχεια από την C. White, επικουρούμενοι από τον D. Wyatt, QC), κατά **Βασιλείου της Ισπανίας** (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr, U. Löhmus και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M. M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να υποβάλει τα αστικά λύματα του οικισμού της Vera στην επεξεργασία που προβλέπεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, ήτοι σε επεξεργασία αυστηρότερη από εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, και να χαρακτηρίσει τη Rambla de Mojàcar ως ευπρόσβλητη ζώνη, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1, 2 και 4, της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες.

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δύο τρίτα του συνόλου των δικαστικών εξόδων. Καταδικάζει την Επιτροπή στο ένα τρίτο των εξόδων αυτών.
4. Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 8.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-37/03 P: BioID AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό και εικονιστικό σήμα — BioID — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Σήμα στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα)

(2005/C 271/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-37/03 P, έχουσα ως αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 2003, BioID AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), υπό δικαστική εκκαθάριση, (δικηγόρος: A. Nordemann), όπου ο έτερος διάδικος είναι το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια

και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: A. von Mühlerdahl και G. Schneider), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, J. Malenovský και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-91/01, BioID κατά ΓΕΕΑ (BioID) (Συλλογή 2002, σ. II 5159).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 20ής Φεβρουαρίου 2001.
- 3) Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

(¹) ΕΕ C 70 της 22.03.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 8ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-121/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια των αποβλήτων — Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 80/68/ΕΟΚ — Προστασία των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προκαλούν ορισμένες επικίνδυνες ουσίες — Οδηγία 80/778/ΕΟΚ — Ποιότητα των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση)

(2005/C 271/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-121/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας, (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr, U. Løhmus και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, λόγω της μη πραγματοποιήσεως, πριν την κατασκευή εγκαταστάσεων εκτροφής χοίρων στην

περιοχή Baix Ter ή πριν την τροποποίηση των εγκαταστάσεων αυτών, εκτιμήσεων ως προς τις περιβαλλοντικές τους επιπτώσεις, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, και λόγω της υπερβάσεως, σε πολλά δίκτυα διανομής ύδατος στην περιοχή Baix Ter, της μέγιστης επιτρεπόμενης συγκεντρώσεως της παραμέτρου «νιτρικά» η οποία καθορίζεται με το παράρτημα I, μέρος Γ, σημείο 20, της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες.

2. Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

3. Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δύο τρίτα του συνόλου των δικαστικών εξόδων. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταδικάζεται στο υπόλοιπο ένα τρίτο.

(¹) ΕΕ C 135 της 7.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 26ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-132/03 (αίτηση του Consiglio di Stato για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ministero della Salute κατά Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori (¹)

(Κανονισμός (ΕΚ) 1139/98 — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Επιπλέον απαίτηση επισημάνσεως τροφίμων — Υποχρεωτική ένδειξη σχετική με την παρουσία υλικού προερχόμενου από ορισμένους γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ) — Γενετικώς τροποποιημένοι σπόροι σόγιας και αραβόσιτος — Απαλλαγή από τη σχετική υποχρέωση σε περίπτωση τυχαίας παρουσίας που δεν υπερβαίνει ορισμένη στάθμη ανοχής — Τρόφιμα προοριζόμενα για ειδική διατροφή — Βρέφη και μικρά παιδιά — Εφαρμογή της απαλλαγής — Αρχή της προλήψεως)

(2005/C 271/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-132/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Μαρτίου 2003,